Illustreret Tidende

Nr. 597. Udkommer hver Søndag. **Kjøbenhavn den 5. Marts 1871.** 2 Rdlr. Fjerdingaaret. **12te Bind.**

Indhold.

Hønefossen. — Saa let som Løgn, efter det Engelske, ved M. R. — Et chinesisk Bryllup i Batavia, af Viggo Schmidt. — Krigen mellem Frankrig og Preussen. XXXII. Af J. C. M. — Literatur. — Blandinger.

Hønefossen.

Faa Mil fra Christiania og færre fra Drammen — især naar man regner efter den hurtige Fart paa Jernveien fra sidstnævnte By — ligger Hønefos, Hovedstaden i Ringerike. Om der var en Kongsgaard, da Kong Ring havde Riget, er vist mere end tvivlsomt, især da Kong Sigurd Syr i en langt senere Tid vitterlig holdt Hof nærmere Tyrifjorden, ved hvis Bredder hans Sønner, de vordende Konger Olaf den Hellige og Harald Haardraade samt dennes Brødre havde den navnkundige Samtale om deres Fremtids Planer og Forhaabninger. Hovedsagen er imidlertid, at Hønefos nu er Hovedstaden — dog nei! Hovedsagen er vel, at den endnu har sin Fos; thi Byen selv er lille og omtrent uden al Mærkelighed, men Fossen, skjøndt i den sidste Menneskealder noget forringet ved Menneskenes Konst, styrter sig ned saa skjøn og stærk, at den blandt de Mærkværdigheder, hvorpaa Norge er saa rigt, regnes til dem, som den Reisende mindst bør undlade at tage i Øiesyn. Kan den end langtfra maale sig med Vøring og Rjukand i Faldets Høide, og maa den end vige for Sarpen i Henseende til Vandmasse, saa er den dog ikke blot baade stor og prægtig nok, men har tillige det for Touristen meget væsentlige Fortrin, at den ligger saa nemt, at man uden synderlig Tidsspilde eller Ulejlighed kan aflægge den sit Besøg.

Det er den lange Bejna-Elv, Afløbet fra det fagre Valders, som — efter just at have forenet sig med Tilstrømningen fra Randsfjorden og Hadeland — kaster sig ned over Ringerikes mod Syd skraanende Bygder. Især i Isbruddets og Vaarflommens Tid skummer og syder Fossen med Vælde; uagtet den er delt for at blive mere spag og mindre farlig for Tømmerflødningen, raser den dog, især i det ene af sine Fald, saa voldsomt, at de sværeste Tømmerstokke, der føres hen deri, hvirvles om som kraftløse Spaaner og Stikker. Vandets uendelige Strømning, dets rastløse Skiften og dog tillige dets aldeles uforanderlige Form i hvert af dets Spring og Kast — denne jætteligende Kraft og alligevel denne Blødhed, Lethed og Runding i alle Bevægelser — den larmende, døvende Lyd, hvis Ensformethed og Entonethed Øret dog hurtig vænner sig til — dette stærke,

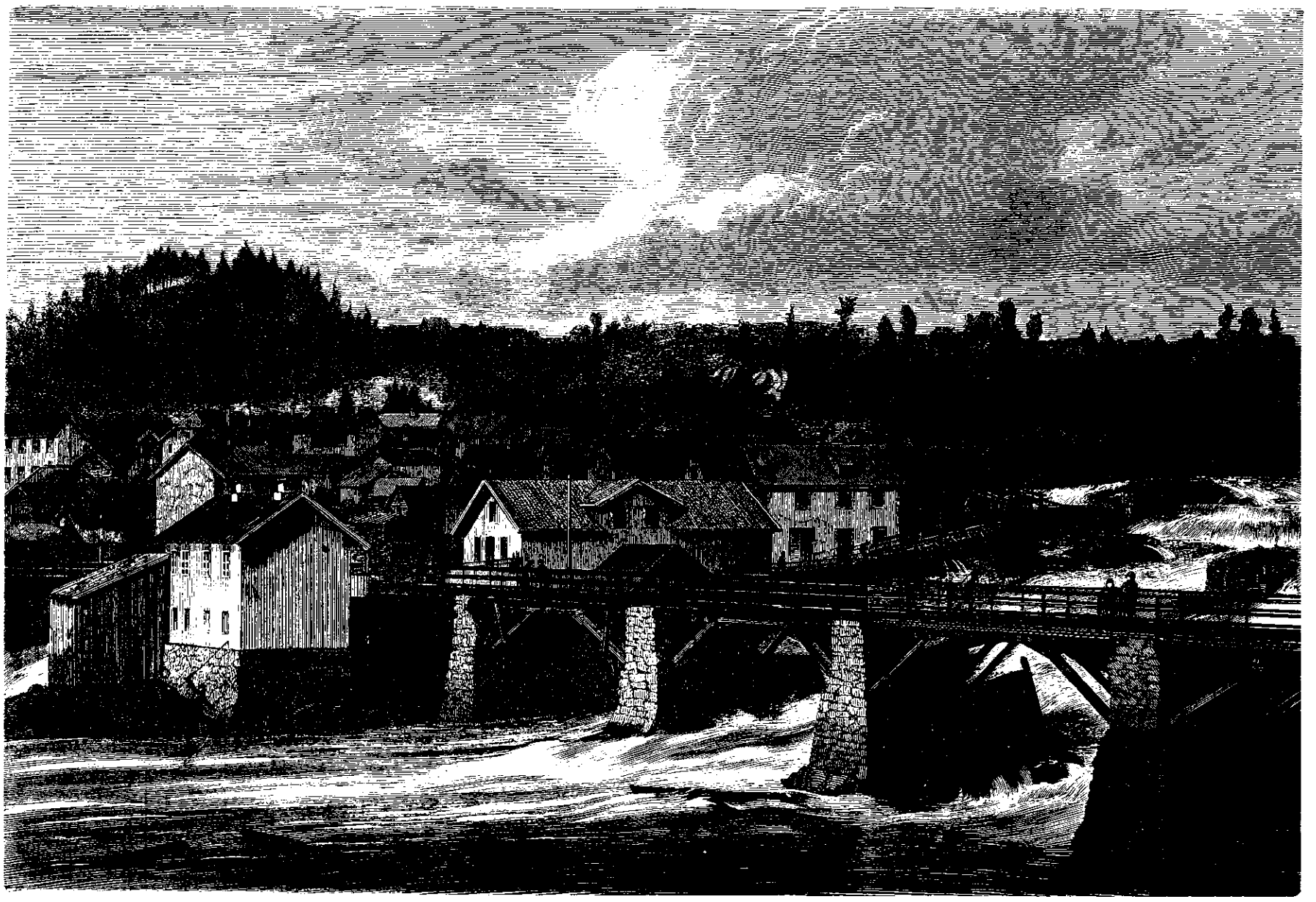

Honefosbroen. Tegnet af Fritz Ahlgrensson.